

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona.
Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik minden kedden, esütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség: Jókai-utca 12.

Kiadóhivatal: DEBREGENYI GYULA KÖNYVNYOMDÁJA (iskola-utca 4. sz.)

Mizériák.

Az angolok indiai gyarmatai után Magyarország az a boldogtalan föld, hol a természetadta gazdagság mellett a nép éheznek. Míg azonban India kincsei csak arra valók, hogy megtöltésük London bankházait, addig Magyarország egy önálló kormányzással bíró nép hazája. Kincseit, gazdagságát oda fordítja, a hova jönnek látja; ebbe nem szól bele senki, tessz vele a mit akar. A nép mégis éhezik itt úgy, mint a kiszípolozásra szánt Indiában. Valjon miben keressük okát e szomorú jelenségnek? Hisz Árpád valószínűleg nem azért telepedett meg a Duna és Tisza áldott vidékein, hogy késő ivadékaik éhezni lássa a kipusztított föld tarlóin. Nem. Ez a föld termékeny még ma is; a megélhetés biztosítva van nem tizenhat, de még egyszer annyi millió embernek.

Ezek óta állandó Magyarországon az éhínség, hol egyik, hol másik vármegyében, hol több vármegyében egyszerre. Millió azoknak száma, kik napról-napra tengődnek, kik boldogok, ha kenyerük van. Nem a föld az oka e bajnak, nem az emberi szorgalom hiánya, hanem az az ürületes gazdasági politika. Mert ná-

lunk politika tárgya a kenyér is; politikából élünk, politikából éhezünk. Bolond gombának látszik, de igaz. Hogy elérje kulturánk a nyugoti államokét. pénzünkért építünk vasutakat, szabályozunk folyókat, gabonánkat odaadjuk a külföldnek, s míg a mi népünk éhez, addig a szomszédok meggazdagodnak rajtuk. A rosszul táplálkozó nép egyre romlik, alkoholnak adja magát, de meg van az az öröme és büszksége, hogy saját pénzen épített vasúton vándorol ki a hazából, hogy idegen földön keresse meg azt, a mit itthon nem talált meg. a mindennapi kenyeret.

A kenyérkérdést meg kell oldani. A magyar földön termelt gabonának nem az a rendeltetése, hogy a bürzeánereknek szolgáljon. Sütba kell dojni itt a politikát, az agrár vagy merkantil agitációt — a népek kenyér kell — ez az első. Nincs senkinek kedve éhen halni, joga van mindenkinek az élethez — ebből ama kötelesség háramlik az államra és községe, hogy a kenyér kérdését rendezni kell. Erre szolgál első sorban a hazai termés; az ne legyen spekuláció tárgya. Meg kell teremteni a feltételeket, hogy a szorgalmas munkás magának és családjának megszerez-

hesse a szükséges kenyeret. A magyar országgyűlésnek kisebb gondja is nagyobb annál, semhogy arról gondoskodni. A legörületesebb fogyasztási rendszer eltölti és lehetetlenné teszi a szegény népek az egészséges táplálkozást, — de hát mit törődnek ezzel azok, kik az állam nevében kisajtolják a nép utolsó garasát is, és legkevésbé sem érzik meg rajta a vér szagát. Persze a pénznek nincs szaga. Amde azt a pénzt nem elérhetlen ábrándok megvalósítására izzadja ki a nép, hanem első sorban azért, hogy annak hasznát lássa, és mindenekefelett, hogy a megélhetés feltételeiről gondoskodjék az állam.

Liberális nemzetgazdák hangoztatják a panaszt, hogy gabonában túltermés van, miért is redukálni kellene a gabonával bevetett területeket, hogy azok az ipar és kereskedelem céljait szolgálják. Különös — míg arról szól a panasz, hogy sok gabonát produkál az ország földje, addig a népeknek nincs kenyerere. Szomorú világot vetett erre Egan Ede, ki elég mélyen pillantott bele a rutén nép életébe és föltárta azt a rideg valót, hogy a nagyon hangoztatott gabona túltermés daczára a nép éhez. Micsoda haladás az, midőn a népek a föld gaz-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

La Salle-i szent János.

Már akkor, midőn a magyar zarándokok a pápát egotverő lelkesedéssel körülönlötték, kissé zavarólag hatott az ájtatoskodókra a munkások zaja, kik hamisítatlan olasz nemtörődömséggel kalapácsoltak és fűrészeltek a templom minden sarkában. Néhány szittya meg is botránkozott erősen, a mint észrevettem, de hamar lecsendesültek, mikor megtudták, hogy szentté avatás dolgában folynak a nagyszabású előkészületek.

A római lapok már régen várják a „nagy“ francia zarándoklatot. A jelző egészen epikus jelzővé lett már, de meg is van az értelme, mert husz ezer embert várnak nagy Franciaországból, honfitársuk, boldog La Sallei János szentté avatására. Az ünnepség e hó 24-én folyik le majd a Szent Péter bazilikában. Talán lesz alkalmam e sorok olvasóit arról is tudósítani; most egyelőre vessünk néhány pillantást a szentre, kinek nevével és működésével az összes kulturnépek művelődéstörténete a két utolsó századból foglalkozni kénytelen. Kénytelen, mert nem csak nálunk vannak történelem hámisító és felvilágosulást gyártó úgynevezett „jeles“ tudósok, s a katolikus intézmények társadalmi hatásának másutt is nagy kérészszóval mennek neki, — nyesegetni a hol lehet.

La Sallei Jánosnál és működésénél hiába nyesegetnek, még mindig marad annyi, hogy a szentnek nemcsak személye érdemi meg a magas dicsőséget, hanem a fénysugarakból jó nagy rész jut működésére és társulatának eddig elért eredményeire is.

A hatalmas szellemi és anyagi eszközök között, melyekkel a kath. egyház a társadalmat javítani és vezetni törekszik, mindig előkelő helyet foglalt el üdvös tevékenysége a népek tanítása terén. Senki se tagadhatja, hogy a középkori tudományos oktatás a maga egészében az Egyház kezében volt, a kolostorok, egyesületek valóságos melegágyai voltak a művészeteknek, tudományoknak. Ő vezette legfelső tekintélyével a népevelést akkor, mikor vagy közvetlenül, vagy közvetve befolyást gyakorolt a tanítóokra. Tudjuk, hogy a befolyás gyengülni kezdett akkor, mikor Egyház és állam között az évezredes békés viszony meglazult, de ha kivette is az állam, mint a legujabb időkben, az Egyház kezéből az eszközöket nagy feladatának teljesítésére, talál ő mindig másokat, melyekkel az elvesztett teret visszanyerheti.

A XVII. század elején még nem volt ilyen nagy a felvilágosodás. Akkor még csak az érdek kezdett rombolni az ideális eszmék megvalósítása terén. Voltak t. i. iskolák a nép számára, s ott volt is elég tanító, a hol megfizették őket, de voltak iskolák, hol nem járt fizetés, voltak

falvak, városok, hol egyáltalán nem is volt iskola, — oda nem akadt jószívű ember tanítóknak, — s ha voltak ilyenek, szétszórtan nem sokra mentek. Így maguk a körülmények is sietteték az idő méhéből a nagy eszme kipatanását: hatalmas tanító-testületet kell szervezni, mely speciális és egyéni szervezéssel egységes tervvel haladjon előre a fáradságos munkában. Az eszme megtestesítője 1651-ben Reimsben La Sallei János személyében megszületett.

Életirő csudadolgokat írunk jámborságáról. Ő volt a legidősebb fia, s mikor atyja meghalt, már mint pap az elárult család vezetésére adta magát. Szilárd nevelési alapokra fektetett jámbor lelkületét atyjától örökölte, a Szent Sulpice intézetben tanult két évig, azután pap, nemsokára kanonok lett, s mintha a jó Isten minden lépését tudta nélkül is nagy missziójának betöltésére irányozta volna, a családjával való foglalkozás jó előgyakorlat volt neki paedagogikus tapasztalatokkal bővíteni ismereteit.

Barré atya alapított közbe iskolát Rouenban, a szegény leánykák számára, Roland Miklós utánozta példáját, mikor pedig ezek meghaltak, az iskolát szentünkre ruházták át. János pártalan buzgósággal szentelte magát a vezetésnek, az iskolákat újra rendezte, s mindig több és több módja volt belátni, melyik terv a legezelszerűbb a népiskolák alapítása terén.

Végre elérkezett az ő ideje is. 1679 Már-

Mai lapunk 6 oldal.

dagsága mellett is éhezni kell. Ez nem kormányzás. Az államnak feladata gondoskodni a népről, hogy meg legyen a mindennapja, s a mi azon fölül van, azzal csinálhat politikát, de a kenyérrel kísérni azt, ez rosszabb a római procuratorok kormányzásánál. A francziák már rég hangoztatják, hogy minden polgárnak joga van a vízhez, levegőhöz és kenyérhez, és a pogány Róma kenyér nélküli népét közköltésen táplálta. Csúpan nálunk nem törődnek a szegény nép megélhetésével. Természetesen e kérdés megoldásával összefügg a gazdasági reform és mindennekefelett az állásfoglalás a nagy tőkével szemben. — Ez pedig nebiantsvirág. A nagy töke teszi spekuláció tárgyává a gabonát, s míg így az ország természetét külföldre szállítva növeli millióit, addig a nép milliói éheznek. A liberális gazdálkodásnak eredménye azután a nép kivándorlása, mely csodálkozását kelti fel a külföldnek.

Az államnak kell átvenni a gabona értékesítést és elosztásának gondjait. Míg spekuláció tárgyává tesz a föld termése, addig a nép nyomorának nem lehet utját vágni. Erre azonban szükséges volna a nagy töke visszaélései ellen állást foglalni, mi a jelenlegi liberális kormányzás mellett azonban nem várható.

Fölmentve!

— Az utolsó tárgyalás. —

(F—y A—l.) Az esküdtbíróság első tárgyalásáról írva, a haladó kor egyik legszebb vívmányának mondtuk ezt az eddig való rövid életében már annyiszor meggyanusított intézményt. Tapintatosságra, igazságosságra és tisztánlátásra vallott az esküdtzék első verdiktje, nemkülönben a második is. (A harmadik már meglepett, s mondhatjuk, kinosan lepett meg bennünket).

cziusában Maillefer asszony, Barré atya ismerőse, összeköttetésbe lépett szentünkkel egy a fiuk számára alapítandó szeretetház ügyében. A szent felismerte a jó Isten ujjmutatását, teljes szellemi erejével támogatta az ügyet s így történt, hogy néhány hó múlva már két iskolát meg is nyithattak.

Ez volt a kezdet kezdete. A tanítókat összekeresték, s maga a szent sohase hagyta el őket; mindig mellettük állott, tanácsos, segítséggel. Ő volt az intézmények lelke. Szeretett volna velük is lakni, ez a vágya is valósult. Először saját lakásában szállásolta el őket, majd közös helyiséget bérelt, a hol a valóságos szerzetesi együttélés szabályai kezdtek lassan-lassan kialakulni. A szent még tovább ment. 1683-ban lemondott kanonoki állásáról, hogy egész erejét művének szentelhesse, 1684-ben kiosztotta gazdag örökségét a szegényeknek, s evel egészen elhagyta a világot, hogy Istennek szolgáljon.

Az eszme megvalósult, a társulat megvolt, csak a neve hiányzott még. Összehívta tehát szentünk 1684-ben Szentháromság vasárnapján a Retheli, Guise-i és Laoni iskolák igazgatóit, megtartotta az első nagygyűlést és nemsokára felvette a „keresztény iskolatestvérek“ nevet és az azóta a világon ismeretessé lett ruhát. Az egyesület élt, pompás szervezete, megalapítójának törhetetlen buzgalma kiállották az első 30—40 év uttörő nehézségeit. Mert a szent mo-

lindazonáltal már akkor kifejezést adtunk ama fölfogásunknak, hogy bár igen szép mindez, még sem vagyunk épen elragadtatva általa. Magunk sem tudtuk megmondani miért nem, csak sejtettük, most már azonban határozottabb alakot ölt ez a sejtélem, melyet talán aggodalomnak is nevezhetnénk.

Más a szép és más a jó fogalma. Nevezhetjük szépeknek azt, a mi minden külső tökéletességgel teljes, a nélkül, hogy mérlegelni kellene annak esetleges belső, tartalmi fogyatkozásait és viszont jónak találhatjuk azt is, a mi külsőleg talán nem tetszetős. Mondjuk, hogy az esküdtzék az igazságszolgáltatásnak legideálisabb tényezője, a fölvilágosultság legszebb vívmánya, virágos ág a szabadság fáján és az ember méltóságának önnön maga által való legnagyobb megtiszteltetése: még ezzel nincs egyszersmind bebizonyítva, hogy az ép oly értékes, mint fontos, és életrevalósága, hasznossága kétségtelen volna.

A fiatalság szivverése rendszerint erősebb a fontolgató elménél. Ez csendesebb, lassubb, amaz néha fékezhetetlen. A mi idegen példákat követő, fiatalos képzeletünk mesésen szépek látta azt az állapotot, midőn közvetlenül hozzánk fordul elégtételtért az Igazság, melyet valamelyik társunk szándékosan vagy öntudatlanul megsértett. És mi nem vizsgáljuk sorra a betűknek élő jogtudósok által alkotott törvényeket, hanem megtorlást adunk, ítéletet hozunk a tulajdon meggyőződésünk, minden békótól független lelkiismeretünk szerint. Magunk, mi esendő emberek, kik jártunkban-keltünkben sok mindenfélehez hozzádörgölődzünk, mi örökösök, hogy fölt ne essék az Igazság bőféher köntösén.

Lélekemelő ez még gondolatnak is, hát még a valóságban! Hanem fölöttébb merész mindenféleképen. Ő vétkezik, te ítélz, én tapsolok. És, úgy lehet, megfordítva. Juszticia nyugodt lehet, mi őrt állunk mellette. És a felől is nyugodt lehet, hogy azért mi nem ütjük agyon egymást miatta. Hisz a legszebb erény a szeretet és abból fakad a megbocsátás. A ki pedig megbocsátani

már egészen összeforrott az egyesülettel, s mondhatni, hogy a kiállott szenvedések maguk is méltóvá tették volna hivi tiszteletére, ha a jó Isten kegyelme egyébként is különösen meg nem áldotta volna az erények bőségével.

A szenvedések, az üldöztetések soha sem maradnak jutalom nélkül, kivált ha az illető változhatlan kitartással halad a maga útján, az anyagi eredmény se marad el. Így 'intézi a jó Isten az emberek ügyeit, így szentünkét is. Műve az első évtizedek alatt elterjedt mindenfelé, társulata gyökeret vert Párisban, Rouenban, Marseille, Boulogne, Grenoble, Calais, Avignon stb. stb. mind valóságos anyaházai és meleg fészkei lettek a szeretet művének. S csudálatos, hogy soha se hiányoztak az eszközök, egy-egy újabb iskola alapítására, az anyagiakat megadták kezdetben jó emberek, később maga az egyesület és megszilárdult pénzügyi alapokra helyezkedett, tanító erőket meg mindig támasztott a jó Isten nagy bőségben.

A szent maga a hatalmas folyam módjára megiramlott áramlat élen emberi erőket tuhaladó munkásságot fejtett ki az utolsó perzig. Csodászerű alázatosságával megnyerte az emberek szívét, folytonos imája az égből ostromolta ki a szükséges kegyelmeket, önmagát sanyargatva mint lobogó tűz árasztott a környezetre meleget, fényt, — míg saját szeretete lángjában elemésződött. Éjjeleit is nappallás-

tud, az méltán megsüvegelheti önmagát, másoktól meg egyenesen követelheti a tiszteletet.

Példa kell? Ima.

Egy Mózes vallását követő embertársunk — a vallás különben itt mellékes, mert az Igazság ilyen megkülönböztetést nem ismer — mondjuk egy embertársunk kissé többet vesz be a szokottnál a némes szőlőnedüből és virágos kedvetámad. Joga van hozzá. Az iváshoz is, mert a szőlőt egyenesen ily czélra tiporták, meg a jókedvhez is, mert kifizette az adóját. Van miből. Hát így hangos jókedvében betér egy csárdába, ahol több hasonló magával együtt iddoggal egy szegény ember. Ez Jézus vallását követi, — különben ez megint nem tartozik ide — és úgy lehet, tartozik néhány garassal a jókedvű urnak. Mert igazság okáért, el ne felejtjük megmondani, hogy a jókedvű embertárs — ur. Ur, aztán megvan. A ki nem hiszi, hallgassa meg, mit mond ő maga. „Még ha rongyveten szedek is, ur vagyok!“

Tehát az ur megáll a szegény ember előtt, a ki különben szintoly kapatos — bor van előtte — ha szegény is.

— No te igen szegény, hát itt vagy? — szól az ur.

— Itt ám, — mondja amaz.

A többi beszéd már válogatatlanabb. Az ur azonban nem szereti, ha feleselnek vele. Lehet, hogy csak ilyenkor nem szereti, mikor jó kedve van. Szóval, megkapja azt a másikat, a ki nemcsak szegényebb, de jóval véznább is nálánál és föllöki. Mikor föltápázkodik, még egyszer föllöki. Azzal elmegy, mint a ki jól végezte a dolgát.

Később visszatér, mivel hogy dolga akadt ottan. Az a hitvány, vézna ember még mindig ott ül. Ez fölháborítja az urat. Vagy talán nem is háborítja, inkább mulattatja. Milyen türelmes ember ez, talán nem is röstelli a dolgot. Tréfáljunk vele egy kicsit, már t. i. úgy, a mint egy jókedvű ur szokott.

Odamegy hozzá, lekapja a kalapját. Értsük meg: nem a tulajdon magáét, hanem a szegény emberét. A kalapot aztán teleönti borral — te-

változtatta, hogy folytonos munkássággal tehesen eleget ügybuzgalmának és kidolgozhassa a társulati szabályokat, melyeket Rómában 1725-ben jóváhagytak és engedélyeztek.

Ő ezt már nem érte meg, mert 1719-ben, épen hamvazó-szerdán boldogabb hazába költözött. Halála szent és nyugodt volt. Társulata virágzott huszonkét telepen Agatho és Timót testvérek kitünő vezetése alatt. A francia forradalomig 1789-ig 127 háza volt az egyesületnek, ezek közül hat külföldi ezer taggal és 36 ezer tanulóval. A forradalom, mint mindenütt, irtózatoss munkát végzett itt is, — két ház maradt meg az egész óriási műből s ez a kettő is Olaszországban. Mindent elvesztettek tehát a forradalomban, de nyertek is valamit. Hat mártírt. S e hat mártír vére termékeny volt. A romokból feltámadt az egyesület ismét, a jelen század elején újra szervezkedett, az isteni Gondviselés nagy szellemű embereket küldött segítségére, köztük a híres szentéletű Fülöp testvért. És most? Most van az egyesületnek 15060 tényleges tagja, 4400 növendéke, másfélezer háza, 1934 népiskolája, 75 nevelőintézete, össze-vissza 316,760 tanulója!

Ilyen szűk keretben nem lehet méltányolni az iskolatestvérek működését, sem szervezetüket ismertetni. Csak arra mutassunk még rá, minő roppant befolyást gyakorolt az egyesület, mint megszervezet, más társulatok alakulására. Mert La-

— Zenevizsga. Leéb Erzsí és Mariska zene-tanárnők f. hó 30-án d. u. 3 órakor tartják tanítványaikkal a szokásos zenevizsgát, a Vörösmarty-kör termében. A vizsga műsora — melynek 17 száma közt csupán 2 magyar darabot találunk — a következő: 1. „Alegretto“ Diabellitől, 4 kézre, előadja: Popper Pista főreál-isk. I. o. t. és mestere. 2. „Ernst u. Scherz“ Brunner-től, 4 kézre, előadja Kádits Irma k. a. és mestere. 3. „Tyrolienne“ Onkeltől, 2 kézre, előadja: Popper Kata k. a. 4. „Dallam“ Onkeltől, 2 kézre, előadja: Popper Rózi k. a. 5. „Tavaszi dal“ Wohlfarttól, 2 kézre, előadja: Hahn Anna k. a. 6. „Nelke“ Lichnertől, 2 kézre, előadja: Kaltenacker Jenő el. IV. o. t. 7. „Salon darab“ Tourbiertől, 2 kézre, előadja: Birkmayer Ida k. a. 8. „Auf blühender flur“ Merkeltől, 2 kézre, előadja: Kodes Mariska k. a. 9. „Polonaise“ Hummeltől, 6 kézre, előadja: Úveges Mariska k. a., Kodes M. k. a. és Dubovszky Elemér főgymn. VI. o. t. 10. „Hattyu dal“ Hunyady László című operából Erkel-től, 2 kézre, előadja: Dubovszky Elemér főgymn. VI. o. tan. 11. „Sonata“ F. moll Beethoven-től, 2 kézre, előadja: Úveges Mariska k. a. 12. „Recitativ u. Romanze“ Wagner Thanhauser című operából, Liszt Ferencz-től, 2 kézre, előadja: Birkmayer Mariska k. a. 13. „Die felsenmühle Querture“ Reissigertől, 4 kézre, előadja: Birkmayer Mariska k. a. és Úveges Mariska k. a. 14. „Taratella“ Rafflól, 4 kézre, előadja: Ébner Ilona k. a. és mestere. 15. „Magyar Ábránd“ Székelytől, 2 kézre, előadja: Ébner Ilona k. a. 16. „Valse de Juliette“ Rafflól, 2 kézre előadja: Steindl Margit k. a. 17. „Sommerachts-Traum“ Mendelssohntól, 4 kézre előadja: Steindl Margit k. a. és mestere.

— Visszatérés az r. katk. egyház kedelébe. Éppen oly szép mint megható szertartásnak volt színhelye f. hó 24-én — áldozó csütörtökön — a velencei r. kath. templom. E napon töltötte be Simon József k. nyéki illetőségű ifju — asztalosiparos — élete 18-ik évét és szíve-lelke meggyőződését követve, eddigi lutheránus vallásáról belépett a r. kath. anyaszentegyház kötelékébe. E visszatérés szertartását Beleznay István plebános, szt.-széki ülnöknek a szent misén jelen volt hívek százait elragadó remek szónoklata vezette be, mely alatt az egyháznak kedelébe visszalépő ifju az oltár lépcsőjén térdelt kezében égő gyertyával; a megható beszéd után pedig maga olvasta fel a lelkiatyá által neki előmutatott könyvből a kath. hitvallást.

— Zongora-tulajdonosok figyelmébe. Korbely A., a bécsi hírneves „Hösendorfer“-zongoragyáros tanítványa városunkban telepedett le. Elvállal egy helyben, mint vidéken is javításokat, hangolást bőrozést és e szakmába vágó összes munkákat jutányos árban. Pontos és jó kiviteli munkáért kezeskedik. Szíves megkeresések lakására: Jókai-utca 18. szám, legcélszerűbb egy levelező-lapon kéretnek.

Szerkesztői üzenetek.

Mi újságunk. Az első kérdésre az idő rövidsége miatt nem adhatunk választ. Utána nézünk a dolognak. Második: igen.

Minimus. A kézirat későn érkezett s így csak mai számunkban közölhetjük. A kérdéses „Polyák“ ker. akad. növendék, ki résztvett a római zárándoklatban, illetőleg tanulmányi utban, melyet az intézet, tekintettel a szent évre, Rómába tett. Tévédéseit jól láttuk, de mert az igyekezetet méltányoltuk, cenzura nélkül közöltük leveleit. Kínálkozik ennél hálásabb téma is. Köszönet.

Sz. K. Bodajk. Fez, Tunisz, Marokkó? . . .

P. F. Sár-Szent-Miklós. Fiam — te hallgatsz?

Józsa. A zárda belnövendékei és néhány polgárista tanuló énekelték.

Sz. F. Brassó. Kérünk egy közérdekű levelet a pünkösdi szám részére.

Felelős szerkesztő: Chay Antal.

Ifj. SCHAUMANN JÓZSEF

ARANYOZÓ, MÁRVANYOZÓ, TEMPLONDÍSZÍTÓ, TÜKÖR-, KÉP- és KÉPKERET RAKTÁRA
SZEKESFEHÉRVÁRÓTT,

Szt.-Imre-utca 2. sz. (Barátok új épületében.)

A főtisztelendő Clerus, magas nemesség s. t. kegyuraságoknak üzletemet zzíves figyelmébe ajánlani bátorkodom.

Művelem és elvállalom a templomdiszítésnek következő ágait:

Oltárépítésetet és oltárdíszítést,

új oltárok, szószékek, keresztelő-kutak, szentsirok építéset aranyozását és festéset,

minden stylben, beadott rajz vagy tölem tervezett rajz után a legegyszerűbb s a legdíszesebb kivitelig.

Lourdesi Mária-oltárok építéset.

Régi oltárok, szószékek, szobrok renoválását

ujjonnan fából faragott szobrokat, ezeket pedig a megfelelő színekben festve, gazdagon aranyozva, vagy egészen aranyozva.

Nálam megrendelhetők mindennemű olajfestményü képek és stáció-képek.

Tisztelt Schaumann Ur!

A paduai sz. Antal képre vonatkozó tudósítását köszönettel vettem s azt alkalmilag elhozatam.

Ezen alkalommal készséges örömmel tudatom, hogy a velencei r. k. templom főoltárkép rámájának, valamint a gyertyatartóknak megaranyozásával nagyon meg vagyok elégedve s mindenkinek tetszését és dicséretét kiérdemelte: s így önt bárkinnek pártfogásába a legmelegebben ajánlom és ajánlhatom.

Venezza, 1899. nov. 14.

tisztelettel

Beleznay István,
plebános.

THIERRY A. mell- és gyomor-balzsamát

(a melyet az egészségügyi hatóság megvizsgált)
az egész világ kedveli és mindenütt keresik. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható zölde, a törvény-széknel bejegyzett „apica“-védjeggyel van ellátva. Főhülmulhatatlan szer minden mell-, tüdő-, máj-, gyomorbetegség ellen stb. különleg is kitűnően hat és sebet gyógyít.

Egy próbáüveg bérmentesen 1 korona 40 fillér. Széjjelküldés csak előzetes fizetés esetén.

Thierry A. centifoliakenőcse

(csodakenőcseknek nevezik)

utólráhetetlen szívó erejű és gyógyítóhatású. Operációkat a legtöbb esetben fölöslegessé teszi. E kenőcselet egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott csontszut, ujjában pedig egy 22 éves rákszerű bajt gyógyított meg. Antiszeptikus és gyógyítóhatású mindenféle seb gyuladásánál.

Próbátüveg bérmentesen 1 kor. 80 fill. Csak előzetes fizetés esetén küldjük meg.

Óvakodjanak utanzatoktól és kerüljék az ériektelen. ugynevezett házi kenőcseket s más effeleket.

Cím: A. Thierry, gyógyszertár és gyár a Védőangyalhoz, Pragerhof Iső, a Dél vasút mentén.

Prospektus ingyen és bérmentesen.

E szerek sohasem romlanak meg és jó azokat használatra készen a házban tartani. Az összes művelt államokban bejegyzett védőjegyeimnek utanzatát a törvény üldözi. 57474

Isztogán,
Bardogán, Kőpán-
kés, o-
fabrikon farma-
Mihály,
A. Bertoloni,
Malmó, Szerrige,
Apot. Lejonet.
Nápoly. Palermo.
Páris,
Pharmacie
franzaise, 1 & 2,
Place de la Repu-
blique, Phar-
macie Daprey, 11,
Rue des francs-
Bourgeois.
Prága.
Róma,
Corso. Agenzia
del Policlinico.
Rovani,
Pharmacie
F. Gorrati.
Sarajewo.
Szeged.
Temesvár.
Triest. Velence.
Vienna. Zürich.

Csak ezzel a tör-
vényes. bejegy-
zett védőjeggyel
valódi.

HIRDETÉSEK

felvételnek

lapunk kiadóhivatalában.

Debreczeni Gyula könyvnyomdájában
Szekesfehervár, Iskola-utca 4. szám.

!!! NEM HULL A HAJ, NINCS TÖBBÉ KOPASZ EMBER!!!

Szenzációt kelt a gyógyfukivonatom, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy mikép lehessen meggátolni a megkopaszodást.

EXIKÁTOR

Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után rögtön meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

1 üveg ára. 2 kor. 40 fillér.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecikkkereskedésben

Főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerára, Király-utca 12. sz.

Erdélyi főraktár és vezérképviselőség: GÖTH GYULA, illat- és piperecikkk nagykereskedőnél, Gyulafehérvár-Fötér.

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl:

Egyedüli készítő és szőlőküldési raktára: DOBÉ NÁNDOR úri, női és színházi fodrász Budapest, Nefelejts-utca 27. sz.

Házeladás.

A Vásártér 36. szám alatt levő ház (Krizsány-féle vendéglő) szabad kézből minden órán eladó.

Bővebb értesítés Királykut-utca 4-ik szám alatt nyerhető Berghammer Józsefnél.

!! Még nem létezett kedvezmény!!

Wébermann Jakab

vászon-, kézmű- és divatáru üzletében

és pedig minden hónapban

egy napi összes bevételemet

a tisztelt vevő közönségnek minden levonás nélkül visszafizetem, az összeg bármily nagy legyen is — megjegyezve, hogy a visszafizetés napjának a meghatározását magamnak fenntartom, de csupán azért, hogy mindenkor azt a napot választthassam.

a melyen a legnagyobb volt a forgalom az üzletemben, és ezáltal a t. vevő közönség között minél jobban és gyorsabban elterjedjen ezen rendkívüli kedvezmény.

A visszafizetés a következőképp történik:

A nálam vásárolt árurol, a t. vevő közönség, egy — az év hó és nap keltével, egy a saját bélyegzőmmel ellátott számlát, vagy jegyzéket kap, ezen számla, ha az általam kiválasztott minden hónapban, az év hó és nap keltével teljesen meggyeznek.

üzletemben a számla felmutatójának, a teljes számla szerinti összeget minden levonás nélkül visszafizetem.

A kiválasztott napot úgy a Székesfehérvárott megjelenő összes hírlapokban, valamint feltűnő falragaszokon fogom minden hó 1-én a t. vevő közönség tudomására hozni.

Eladó ház és fúntus!

Apáca-utczában levő 18. szám alatti ház és 20. szám alatti fúntus minden órán szabad kézből eladó.

Tudakozódni lehet: Tóváros, Horváth István-utca 14. szám alatt.

A m. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

Budapest, Váci- körút 32. szám.

Ajánlja a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült **gőzcséplő készleteit**, „Millenium“ legújabb szerkezetű: **fűkaszaló-, marokrakó- és kévekötő aratógépeit**, melyek főelőnyei: *préselt aczélemez-átvány, tégelyaczel-alkatrészek, jó és könnyen hozzáférhető, elpusztíthatatlan szerkezet*, továbbá: a szab. osztrák-magyar államvasutársaság resiczai mezőgazdasági gépgyárában készült 3, 3^{1/2} és 4 lóerejű **gőzcséplő-készleteit**, Sack-rendszerű, aczelöntésű ekefővel ellátott **ekéit**, „Boni“-féle *kéttengelyű cketalyjűit, járgányos cséplő-készleteit, szecsakaróit* és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

FIGYELMEZTETÉS! Ezennel közhírré tesszük, hogy az összes ügyünkeinktől, legyenek azok akár helyi ügynökök, akár utazó ügynökök, az eddig birt meghatalmazásokat f. évi január hó 31-ével megvontuk és azokat ezennel hatálytalanoknak nyilvánítjuk. Nevünkben és megbízásunkból tehát csak azok járhatnak el, a kik 1900. február hó 1-e után kelt és általunk aláírt megbízással bírnak és csupán oly jogkörrel, a melyre ezen írásbeli megbízás kiterjed. Nehogy a **közönség tévútra vezetessék** és nehogy nevünkkel visszaélések történhessenek, felkérjük mindazokat, kik velünk üzleti összeköttetésbe lépni óhajtanak, hogy mindenkitől, a ki nevünkben eljár, írásbeli meghatalmazásának felmutatását kérjük s abba betekintést tenni sziveskedjenek.

A MAGY. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE.

Első os. és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.

Homlokzat-festék-gyár

Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstr. 120. (saját házában)

Arany-érmekkel kiöntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intézőségek, vasutak, ipari-bánya és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyazintem gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója. E homlokzat-festékek, melyek mézben főoldhatók, száraz állapotban poralakban és 40 különböző mintában kilónként 16 krtól föléle szállíthatnak és a mi a festék szintisztaságát illeti, azonos az olajfestékekkel.

Mintakártya, ugyazintem utatis kívánsára ingyen és bérmentve küldetik.